

ДР ЉУБОМИР ЛЕТИЋ, ред. проф. (1949-2022)

Дана 27.10.2022. године, на Свету Петку, напустио нас је велики хуманиста, експерт, а пре свега човек. Отишао је проф. др Љубомир Летић.

Цењени професор Летић рођен је у Србобрану 30.11.1949. године. Основну школу завршио је у родном граду, а средњу шумарску школу у Дрвару. Шумарски факултет у Београду уписује школске 1968/69. године, а диплому шумарског инжењера стиче 1974. године. Након окончања основних студија, прво запослење проф. Летића било је у предузећу „Croatia Coop“ Export Import Загреб, ПП „Фрушка Гора“ Баноштор, ПД „Нови Сад“. 1978. године прелази на Шумарски факултет у Београду, на коме заснива радни однос у звању асистента. Магистарски рад одбранио је 1981. године, а докторску дисертацију 1989. године, када стиче научни степен доктора биотехничких наука – област шумарство. Проф. Летић је у међувремену вршио и функцију заменика директора ООУР Института за водопривреду ерозионих подручја, а обављао је и функцију продекана за финансије на Шумарском факултету у Београду.

Када је реч о професионалном искуству проф. Летића, треба истаћи и да је био руководилац Наставно-научне базе „Гоч-Краљево“ Шумарског факултета у Београду, у периоду 1991-1995. године, као и да је био први директор новоформираног ЈП „Војводинашуме“ Петроварадин, у периоду 2002-2005. године. Што се тиче стручног и научног напредовања, проф. Летић је почео као асистент-приправник (1978-1982), потом је радио као асистент (1982-1989), доцент (1990-1995), ванредни професор (1995-2001) и 2001. године изабран је у звање редовног професора. У више наврата обављао је функцију шефа Катедре за мелиорације, а био је и члан Савета и Наставно-научног већа Шумарског факултета. Проф. Летић је, такође, дугогодишњи члан редакционог одбора научног часописа „ШУМАРСТВО“. Главне области истраживања проф. Летића биле су водна и еолска ерозија, шумска хидрологија и екологија вода. У погледу учешћа у настави, учествова је на сва три нивоа студија. Био је ментор и члан комисија за оцену и одбрану бројних завршних и мастер радова на матичном одсеку. Такође је био и члан три комисије за одбрану докторских дисертација. Учествовао је и у бројним комисијама за одбрану завршних и мастер радова на Одсеку за шумарство. Поред бројних научно-стручних радова, студија, монографија и пројеката, један од највреднијих доприноса проф. Летића афирмацији научно-стручне дисциплине којом се бавио је публиковање уџбеника „Биорегулације“, који је написао као самостални аутор. Такође је, као коаутор, објавио две монографије: „Немирни њесак“ (Летић, Љ., Савић, Р., Божиновић, М., 2001)

и „Еколошки аспекти очувања, уређења и заштите водних екосистема“ (Велашевић, В., Ђоровић, М., Летић, Љ., 2002). Проф. Летић је учествовао и на бројним домаћим и међународним научним скуповима, превасходно из домена екологије и заштите животне средине. Специјализацију из поморских области обавио је у Институту за шумску хидрологију у Мундену, СР Немачка. Проф. Летић је учествовао и у изради бројних стратешких докумената, као што су: Платформа шумарства Војводине, Реорганизација шумарства Војводине, Нацрт закона о ловству итд. Био је веома ангажован на подизању пољозаштитних појасева на територији Војводине и заштитних засада у пољопривреди, водопривреди, путној инфраструктури и насељима. Носилац је Октобарске награде за екологију на нивоу града Србобрана. Приликом обележавања Светског дана вода, учествовао је у активностима везаним за обезбеђење квалитетне, питке воде за свако дете на планети Земљи. У оквиру овог програма, био је укључен у домаће и међународне еколошке организације. Поред несумњиво изузетног доприноса у домену струке и науке, ништа мање значајан није био ангажман проф. Летића и у хуманитарном раду. Током 90-их година и ратова на простору бивше СФРЈ, радио је на збрињавању привремено расељених лица, као и на прикупљању хране, гардеробе и других неопходних потрепштина. Током боравка у Краљеву, за време студентске праксе, учествовао је непосредно на санирању катастрофалних последица изазваних елементарном непогодом – земљотресом. На локалном нивоу, у оквиру општине Србобран, у више наврата учествовао је у задовољењу елементарних потреба Рома и осталих угрожених категорија становништва.

Професор Летић је био брижан отац, супруг, деда. Иза њега остају супруга Сенка, деца Ивана и Дејан и његов унук Иго. Напустио нас је признати стручњак, еминентни професор, врхунски предавач, али превасходно добар и несебичан човек. Неко коме никада није било тешко да посаветује младог колегу, да упути добронамерну сугестију, топлу реч, а ако је принуђен да искритикује, онда је то радио учтиво и са мером. И, оно најбитније, у позадини се увек скривала најплеменитија намера. Проф. Летић увек је говорио да се старији професори морају допуњавати и бити комплементарни са својим младим наследницима, јер је то идеалан спој – млади имају енергију и одлично баратају најновијим технолошким достигнућима, а на страни старијих стоје велико животно и професионално искуство, као и акумулирано знање. Професор Летић био је веома уважаван и поштован, како од стране колега из науке, тако и од стране колега из струке. Уосталом, професор је сам, небројено пута, говорио да се добар инжењер може бити само уколико научено из теорије на предавању има адекватну потпору у практичном раду. Мени је заиста била велика част и задовољство да сам имала таквог учитеља и учинићу све да наставим стазама које је он утабао.

Нека је професору Летићу вечна слава и хвала!

др Весна Николић Јокановић, ванр. проф.